

Foaie de duminică

Anul VI nr. 52 (311)

31 Decembrie 2017

Duminica după Nașterea
Domnului

(Fuga în Egipt)

www.parohiamartisor.ro

După plecarea magilor, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif, zicând: **Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo până ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-Lucidă. Și sculându-se, a luat, noaptea, Pruncul și pe mama Lui și a plecat în Egipt. Și au stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinească cuvântul spus de Domnul, prin proorocul: "Din Egipt am chemat pe Fiul Meu". Iar când Irod a văzut că a fost amăgit de magi, s-a mâniat foarte și, trimițând a ucis pe toți pruncii care erau în Betleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai jos, după timpul pe care îl aflase de la magi. Atunci s-a împlinit ceea ce se spusese prin Ieremia proorocul: "Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată pentru că nu mai sunt". După moartea lui Irod, iată că îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt. Și i-a zis: **Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia sufletul Pruncului. Iosif, sculându-se, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în pământul lui Israel. Și auzind că domnește Arhelau în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s-a temut să meargă acolo și, luând poruncă, în vis, s-a dus în părțile Galileii. Și venind a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean Se va chema.** (Matei 2, 13-23)**

Suntem martorii nașterii Fiului lui Dumnezeu și totodată ar trebui să ne închinăm Pruncului cu același sentiment de nerăbdare cu care așteptăm și nașterea copilului nostru. Nu pot descrie bucuria părintelui când își ia copilul său pentru prima oară în brațe, sau cum îi tresăltă inima la primă privire a copilului său - și sunt unii dintre noi care au trăit aceste sentimente de mai multe ori, dar îngăduiți-mi doar să întreb: **Ne-am bucurat la fel de mult și de Nașterea Mântuitorului?**

În Icoana Nașterii, în colțul din stânga jos, este înfățișat Sfântul Iosif stând pe gânduri și având în fața lui **un bătrân cu toiaș în mână. În Sfânta Tradiție se spune că prin aceasta este reprezentată ispita necuratului:** îndoiala cu care îi tulbură bucuria spunându-i că: **"așa cum nu este posibil ca aceasta lemn uscat să rodească, tot așa este imposibil ca o fecioară să nască!"**

Din câte se pare, cu această ispită continuă să întunece judecata multora dintre noi, căci sunt mulți care se poticesc în "logică". **Credința nu-i logică, este adevăr! Credința nu o poți explica, dar o poți mărturisi!** Credința izvorăște din adâncul omului ca o mărturie unică și personală, este puterea care dă viață, care te ajută să treci prin încercări, care te face mai bun, care te ajută să înțelegi taina vieții, care **îți descoperă prezența lui Dumnezeu, care te face părtaș Raiului.**

Nicio erezie nu a fost atât de îndrăzneță încât să spună că Dumnezeu s-a făcut om! Dar acum nu este vorba de o născocire omenească, aici avem revelație dumnezeiască: omul a fost creat după chipul și asemănarea Lui, acum suntem re-creați; fusesem aduși la viață, de fapt **suntem re-aduși la viață; dar de această dată la viața adevărată, căci suntem eliberați din robia păcatului** (cf. Rom. 7,23) și fiind împăcați cu Dumnezeu (cf. Rom. 5, 10) putem învinge ispita diavolului. Deoarece acum cunoaștem și Binele, și răul.

Rămânem în comuniune permanentă cu Tatăl Ceresc, căci **totul se sfințește prin prezența Fiului Său "care a unit firea noastră cu firea Sa dumnezeiască, făcând-o firea Lui Însuși, ca ea să nu mai poată să se depărteze de Dumnezeu"** după cum spunea Sf. Ioan Damaschin. Cu toate că trăim sub semnul întrebării, mai bine zis - al îndoielii, **ne îndoim de cele mântuitoare și nu de cele pierzătoare!** Credința a fost din totdeauna impulsul ce dă naștere faptelor corespunzătoare ei. Spre exemplu: Irod nu s-a îndoit de nașterea lui Iisus după ce i-a fost confirmată de către arhieriei și cărturarii poporului (cf. Mat. 2, 4), dar poruncește să fie uciși toți pruncii sub doi ani!

În prima Duminică după Nașterea Domnului Biserica ne aduce aminte de **fuga în Egipt a lui Iisus.** Oare întâmplător? Încă de la începutul prezenței Lui pe acest pământ nu a avut parte de acceptare, nici măcar de îngăduință. **Până în ultima clipă I-au stat împotriva învățații și conducătorii poporului, până în ultima clipă a trebuit să dea socoteală pentru vindecări, pentru învățătură,** pentru că este Fiul lui Dumnezeu care a venit în lume **"pentru noi oamenii și a noastră mântuire"**.

Sfântul Iosif **"sculându-se noaptea, a luat Pruncul și pe Maica Lui și a plecat în Egipt..."** (vers. 14) și astfel începe prigoana împotriva Domnului și credincioșilor Lui! **Începând cu Irod și până la aleșii sau "lumiinații" zilelor noastre, Îl prigonesc** căutând orice mijloc de a șterge din inimă și sufletele oamenilor până și cel mai mic gând sau sentiment pentru Dumnezeu.

Irod porunceșteuciderea pruncilor, iar numărul lor ajunge la 14.000 și încă o profetie este împlinită: **"Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii"**. Fără nicio îndoială este o cruzime cu greu de acceptat! Și mulți gândesc: **"cum de a îngăduit Dumnezeu așa ceva?" Nu știu cum ar fi putut Domnul să salveze acești copii, dar știu că aceștia au ajuns Sfinți! 14.000 de prunci, 14.000 de glasuri îngerești ce se roagă pentru noi! Dacă conducătorii acestei lumi strâng armate pentru a nimici pe inamicii lor, iată că Dumnezeu strânge "armate" de Sfinți pentru a ajuta pe poporul Său.**

Nu știu dacă istoria se repetă sau continuă, nu știu dacă noi într-adevăr realizăm **marea Taină Dumnezeiască la care suntem părtași.** Dar știu că **Pruncul este începutul mântuirii noastre,** copilul este chipul nevinovăției și al iubirii, iar **eu pot să învăț cel puțin trei lucruri de la un copil: cum să văd frumusețea în orice, cum să iubesc curat îmbrățișând pe toți și cum să mă bucur din nimic.**

Și închei cu un cuvânt plin de înțelepciunea simplă și curată cu care ne dau sfaturi copiii. Spunea un copil de zece ani: **"Dumnezeu se înțelege mai ușor cu copiii mici, că cei mici au suflet mai încăpător. La oamenii mari e o înghesuială de rele că nici n-ai unde să stai..."**. Iisus nu vrea să locuiască în case, ci așteaptă să-I faci loc în inima ta...

Anul viitor în data de 1 decembrie vom aniversa 100 ani de la Unirea Principatelor Române: Țara Românească, Moldova și Transilvania. În acest sens, Anul 2018 a fost declarat în Patriarhia Română **Anul omagial al unității de credință și de neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918**. Hotărârea a fost luată în [sedința](#) Sfântului Sinod din 29 octombrie 2016. Pentru a marca acest eveniment istoric, Biserica Ortodoxă Română va organiza anul viitor mai multe manifestări culturale și religioase. Printre acestea se află [Concursul național](#) cu tema Unirea: libertate și unitate.

Tema omagială va fi tratată în primul semestru al anului 2018 și va prezenta **unitatea Bisericii în fața persecuțiilor și a ereziilor, precum și în fața curentelor filosofice și ideologiilor politice**. Un alt aspect care se va discuta va fi acela al **contribuției Bisericii la promovarea conștiinței naționale a poporului român și la făurirea statului român unitar modern**.

În a doua parte a anului viitor, manifestările vor fi concentrate pe **Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri prin evidențierea slujitorilor Bisericii care au devenit promotori ai unirii românilor din anii 1600, 1859 și 1918**. De asemenea, va fi dezbătut **sprijinul Bisericii acordat armatei române în Primul Război Mondial**. www.basilica.ro

Timpul este modul de existență al creaturii, iar **veșnicia** este modul de existență a lui Dumnezeu. Însă, timpul și eternitatea, nefiind în relație de opoziție, deși distincte, pot comunica, iar aceasta constituie premisa pentru posibilitatea coborârii lui Dumnezeu în timp și a participării oamenilor la viața veșnică. Timpul este concretizarea trecerii sau a înaintării persoanelor umane spre plenitudinea vieții spirituale a Persoanelor divine ale Preasfintei Treimi. Faptul că înaintarea omului de la chip la asemănarea cu Dumnezeu prin dobândirea sfințeniei trebuie să se realizeze în timp, arată că timpul are un conținut pozitiv. Părintele Dumitru Stăniloae spunea că **timpul este intervalul în care Dumnezeu așteaptă răspunsul omului la oferta iubirii Sale**. Valoarea timpului se descoperă plener în Persoana Domnului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut om pentru a mântui omenirea de păcat și de moarte, adică pentru a da omului posibilitatea dobândirii vieții veșnice. **Hristos, ca Dumnezeu și om, trăiește deodată eternitatea și timpul. În Iisus Hristos timpul oferă creștinului posibilitatea participării la viața veșnică**. Iar acest timp al mântuirii sau al unirii omului cu Dumnezeu ni se oferă în Biserica lui Hristos, ca timp transfigurat, sfințit și împlinit, mai ales prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului Hristos, care ni se dăruiesc în Sfânta Euharistie „*spre iertarea păcatelor și spre viața de veci*”. www.ziarillumina.ro

Cum folosim Aghiasma Mare? Sfințirea cea Mare a apei, sau Aghiasma Mare, este o slujbă săvârșită numai de Bobotează. Potrivit rânduielii din Minei, slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sf.Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și, desigur, după săvârșirea dumnezeieștii Liturghii din ziua sărbătorii Epifaniei. În parohii credincioșii participă și se împărtășesc cu Aghiasma Mare după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei.

După tradiție, **vom gusta de opt zile (până pe 14 ianuarie) din această apă sfințită**; cifra opt ne amintește de veșnicie, de viața de veci, căci în Cartea Apocalipsei se vorbește despre ziua a opta, ce va urma după Judecata universală. **Aghiasma Mare se ia pe nemâncate timp de opt zile**, pentru că ea ne cheamă să căutăm viața și bucuria veșnică în iubirea Preasfintei Treimi. **Nu mâncăm nimic înainte de împărtășirea cu Aghiasma Mare** pentru a arăta că nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana cea spirituală. După Sfânta Liturghie, întâi gustăm din Aghiasma Mare, apoi luăm sfânta anafora. **Chiar atunci când ne împărtășim putem gusta din ea, bineînțeles după ce am primit dumnezeiasca Euharistie**.

De vom asculta cu atenție rânduiala sfințirii celei mari a apei, vom afla **beneficiile împărtășirii cu ea: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura**. Prin această sfințire a naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Sfânta noastră Biserică ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, **prevederile tipiconale îndeamnă preotul să săvârșească slujba în exteriorul bisericii, lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă**.

Din rugăciunile rostite de preot aflăm că ne aduce **vindecare de boli sufletești și trupești**. Să nutrim convingerea că apa sfințită **ne vindecă, întrucât ne sporește credința, dragostea față de Dumnezeu și față de semenii**. Tot din cuprinsul rugăciunilor din rânduiala sfințirii Aghisimei Marii aflăm că ea se arată **izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele**. Avem nevoie de ea, căci adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă, îndemnându-ne la păcat; **apa sfințită la Bobotează ne dă putere să biruim ispitele, să ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii**.

Se cade, așadar, ca fiecare creștin să aibă în casă un vas cu Aghiasmă Mare, să-l țină la loc curat, după cum ne învăță bătrânii noștri, **să guste cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic**. Unii preoți rânduiesc celor pe care-i spovedesc Aghiasmă Mare înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. Sunt credincioși, care în Postul Mare, se nevoiesc postind aspru sau negru, primind dezlegare de la povățuitorul lor spiritual să guste spre seară câteva guri de Aghiasmă Mare. **Cei pe care duhovnicul îi oprește de la dumnezeiasca Euharistie din pricina unor păcate grave, pot lua Aghiasmă Mare, cu încuviințarea duhovnicului** ca mângâiere și nădejde a mântuirii lor, ca leac spre tămăduire și îndreptare în vederea apropierii de potir. Arhim. Mihail Daniliuc

Programul săptămânii 31 decembrie 2017 – 7 ianuarie 2018

Duminică	31 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Fuga în Egipt) - Pr.Dragoș
Duminică	31 decembrie	23.30- 00.30	- Slujba trecerii dintre ani
Luni	1 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Vasile, Tăierea împrejur, Anul Nou) și Te Deum - Pr.Dragoș
Ma,Mi,J	2,3,4 ianuarie	11 – 20	- Mersul cu botezul în parohie - preoții
Vineri	5 ianuarie	11 – 17	- Mersul cu botezul în parohie - preoții
Vineri	5 ianuarie	17 - 19	- Vecernia Botezului Domnului
Sâmbătă	6 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Botezul Domnului) și Sfințirea Mare a apei – Pr.Ticu
Sâmbătă	6 ianuarie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.Ioan Botezătorul
Duminică	7 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Soborul Sf.Ioan Botezătorul) – Pr.Ticu